שער המצוות — נח

כתיב שופך דם האדם באדם דמו ישפך, מצות איסור שפיכות דמים כבר נת' באורך בדרוש א' של פסח ויציאת מצרי' וע"ש אבל נחזור לבארו בקצרה, דע כי בז"א יש הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן העולה בגי' אדם ואות אל"ף שבמילוי אות וא"ו שבין ב' הווי"ן הוא שם א' של אהי"ה בריבועו העולה בגי' דם והוא שם החיצון מג' בחי' כלי שיש בבינה דנוק' גם אלף זו הנז' הוא מן אות ה"א האחרון של שם הכתר דנוק' דז"א השלישי והוא הפנימי שבכולם העולה ד"ם כי הוסר אות א' ממילוי ה"א אחרו' שבו והושם במקומו אות ה"ה כפולה כזה יוד הא ואו הה ואלף זו בהיותה בז"א תוך מילוי אות וא"ו שבהוי"ה שבו אז עולה ההוי"ה ההיא בגי' אדם ובהסתלקו משם שמסתלקת אי' מעל הבני' זאז הוי"ה דז"א נשארת בסוד דם כזה יו"ד ה"א ו"ו ה"א ונמצא כי אלף זו בהסתלקה למעלה היא דם וגם שם הוי"ה דאלפי"ן שבז"א תשאר דם וז"ס דמים בדמי' נגעו אבל בהתחברותם יחד יהיה אדם ונמצא כי זו האלף הנז' הוא בחי' דם האדם הנז' שהוא ז"א המחיה אותו בהתפשטה בתוכו וז"ס אמו מזרע' אודם כי הדם הזה שהוא שם אהי"ה הנז' נמשך מן אי' גם ז"ס רביעית ד"ם שארז"ל והוא סוד ריבוע שם אהי"ה כנז' שהוא א' א"ה אה"י אהי"ה,

ענין הריגת בעלי חיים כבר נז' בפ' יתרו כי שום בריה לא נבראת לבטלה ואסור להרוג אותה שלא לצורך ומורי ז"ל היה נזהר שלא להרוג שום רמש מן הרמשים אפילו מן הקטנים והפחותים כגון פרעושים וכנים וזבובים וכיוצא באלו ואף אם הם מצערים אותו כבר נודע משז"ל על פ' גם אויביו ישלים אתו זה הכלב ויש או' זה הנחש ויש או' אלו הפרעושים וזו עצמה תשובת ר"א לר' חזקיה בפ' יתרו כנז' בסוד פ' אם ישוך הנחש בלא לחש, גם בענין הכנים הנולדים ונבראים מן הזיעה אין ראוי להרגם ולא לקוץ בהם כלל ובפרט לאנשים כשרים אשר אלו הם מותרי האדם והסיגים שלו שמהם נבראים אלו הכנים א"כ תיקון ותועלת הוא לאדם כשאלו הכנים נבראים מזיעת גופו כי יוצאים סיגיו ומותריו וקליפותיו לחוץ ולכן אין לקוץ בהם,

אמר שמואל ראיתי לסמוך למצות שפיכת דמים איסור הוצאת ש"ז לבטלה אע"פ שהארכנו בו בשע' ז' שער רה"ק בענין התיקון וע"ש, (*א) ענין איסור הוצאת ש"ז לבטלה כתיב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ והנה עון השחתת זרע גדול מאד כמפורסם בזוהר וכבר הארכנו בעניינו בשער רוח הקודש בענין התקון הראוי לו גם בשער התפי' בכונת הק"ש שעל המטה יע"ש ענין התיקון שהוא להמית גופם של אותם נגעי בני אדם על ידי רי"ו שהוא החרב העליון אשר ביסוד דאי' הנמשך ממזלא קדישא והנה כנגדו בחיצו' בקלי' יש חרב א' עליון אשר הוא קוצץ וחותך אותם הנשמות מן הקדושה בהיותם נמשכי' מן הזכר בלתי נקבה ע"י השחתת הזרע, גם יש רי"ו תחתון בקדושה ביסוד דנוק' דז"א הנעשה משם הוי"ה דב"ן דההי"ן וכנגדו יש ג"כ בקלי' רי"ו התחתון ונק' כלב והוא תמורת הוי"ה דההי"ן כי שניהם בגי' נ"ב וכנגד ב'

בחי' אלו התפלל דוד הע"ה ואמר הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי מחרב זה חרב העליון שבקלי' מיד כלב יחידתי זה רי"ו התחתון שבקלי' ועיין בביאורינו בשער ד' שער הפסוקים בפ' בני נכר יבולו וכו' ולכן צריך האדם ליזהר מאד להיות שוהה על הבטן עד שיכלו טפות הזרע לגמרי כמש"ל בד"ו ע"א וכן יזהר שלאחר ששמש מטתו אפילו מאותם הטיפות שהם כמו מים ואינם קשורות כלובן ביצה כי כל זה בכלל השחתת הזרע,